

COL. KNOX REPUB. KANDIDAT ZA PODPREDSEDNIKA

LANDONOV MANAGER, HAMILTON JE BIL IMENOVAN ZA NAČELNIKA REPUBLIK. NARODNEGA ODBORA

Imenovanje Knoxa je treba smatrati za zmago stare garde. — Vandenberg ni hotel sprejeti kandidature za podpredsedniško mesto, vsled česar je bil Knox soglasno izvoljen. — Landon že izdeluje načrte za kampanjo. — Norman Thomas kritizira.

CLEVELAND, Ohio, 12. junija. — Republikanska narodna konvencija je nominirala danes col. Franka Knoxa za podpredsedniškega kandidata Združenih držav. S tem je bilo delo konvencije v splošnem končano. Konvencija se je odgodila danes popoldne ob četrta na tri.

Kot kandidata za podpredsedniško mesto sta prišla vpoštev Knox in Vandenberg. Ker je Vandenberg umaknil kandidaturo, ni imel Knox nobene tekmece. Nominiran je bil soglasno.

Knoxu je poslal Landon sledečo brzojavko: —

— Z veseljem pozdravljam obnovitev najinega starega prijatelja v službi iste velike stvari, za katero sva se borila pod Theodorom Rooseveltom. S tem mislim "višji amerikanizem". Upam, da bova imela dovolj moči in dovolj sposobnosti slediti mu na poti, po kateri je on tako junaško in neustrašeno korakal.

Knox in Landon sta bila leta 1912 navdušena Rooseveltova pristaša, ko je ustanovil progresivno stranko.

CLEVELAND, Ohio, 12. junija. — Za novega načelnika republikanskega narodnega odbora je bil imenovan Landonov kampanjski manager John D. Hamilton, ki je takoj po imenovanju izjavil:

— Vodili bomo najostrejšo volilno kampanjo. Uverjen sem, da bodo vsi republikanci storili svojo dolžnost. V tem ostrem boju bo pa bržkone storjena kakšna napaka. Vsled tega prosim že vnaprej oproščanja. Ko gre za doseg glavnega cilja, ne sme nihče gledati na malenkosti. Naš glavni cilj je po izvoliti republikanca za predsednika Združenih držav.

TOPEKA, Kansas, 12. junija. — Governer države Kansas, Alfred M. Landon, ki je bil imenovan za predsedniškega kandidata republikanske stranke, je mnenja, da je najbolje, če republikanci "takoj vprizore napad na sovražnika". To je izjavil danes časniški poročevalec.

V to svrhu se bo prihodnji teden posvetoval s podpredsedniškim kandidatom Frankom Knoxom in predsednikom republikanskega narodnega odbora Johnom D. M. Hamiltonom. Pri tej priliki bodo izdelali podrobne načrte za prihodnjo volilno kampanjo.

Socialistični predsedniški kandidat Norman Thomas je otvoril volilno kampanjo s tem, da je začel udrihati na levo in desno. O zadnjem Rooseveltovem govoru se je izrazil, da ne vsebuje niti enega konstruktivnega predloga glede ustave in najvišjega sodišča. Predsednik je le po ovinkih kritiziral najvišje sodišče.

— Predsednik ni ne drzne z barvo na dan, — je dejal Thomas. — Najbrž čaka, da mu bodo volilci prepustili prosto roko v tej važni zadevi, da bo lahko po volji storil to, kar se mu bo zdelo iz političnih razlogov najbolj primerno. . . Republikanska narodna konvencija je dosegla rekord v politični hinavščini. Glavni govornik Steiwer je obsojal vlado, katero je pomagal sam ustvariti. Steiwer je glasoval skoro za vse Rooseveltove predloge.

Pariška policija proti stavkarjem

NOVA NALOGA ZA MARŠALA BADOGLIA

Prevzel je reorganizacijo obrambne sile. — Imenovan je bil za vojvodo Addis Ababe.

RIM, ITALIJA, 12. junija. — Maršal Pietro Badoglio, 63 let stari osvoboditelj Abesinije in dosedanji podkralj, je prevzel novo nalogo: reorganiziral bo cele italijansko vojaško silo.

V bistvu je Badoglio prevzel svoje staro mesto kot šef italijanskega generalnega štaba, samo da ima sedaj mnogo večjo oblast. Ne bo odločeval samo o armadi, temveč tudi o vojni mornarici in zračni sili.

Badoglio je odstopil kot abesinski podkralj in za njegovega naslednika kot podkralj je bil imenovan poveljnik južne italijanske armade v Abesiniji, maršal Rodolfo Graziani. Odkar je maršal Badoglio odpotoval iz Abesinije, je bil Graziani poveljnik cele italijanske vojske v Afriki.

V fašističnih krogih je bil sklep, da ostane Badoglio v Italiji, živahno pozdravljen. Četudi je napetost med Italijo in Anglijo nekoliko ponehala, vendar je ta Mussolinijeva odločitev zelo važna poteza.

Prva Badogliova naloga bo "demonstrativna mobilizacija" 30. junija, ko se prične seja Lige narodov. V tej mobilizaciji bo več milijonov Italijanov.

Kralj Viktor Emanuel je maršalu Badogliju podelil naslov "vojvoda Addis Ababe". Mussolini je povedal Badogliju, da je sam kralj sklenil obdržati ga v Italiji in mu podeliti nove naloge.

Mussolini je večer tri ministrska mesta, katera je prej sam upravljal, izročil svojim naslednikom. Vnanje ministristvo je prevzel njegov zet grof Galeazzo Ciano.

Ferruccio Lantini je prevzel ministristvo za korporacije, Alessandro Lessona pa kolonijalno ministristvo. Novi ministri so z aeroplanom odpotovali v San Rossoro, kjer so od kralja sprejeli imenovanja.

HOOVER IZGUBIL KLOBUK

CLEVELAND, O., 11. junija. — Bivši predsednik Herbert Hoover je z mnogimi delegati na republikanski konvenciji izgubil svoj klobuk. Ko je med veliko gnječo odšel iz zborovalne dvorane, mu je mnogo prijatelj je ponujalo svoje klobuke. Slednjič pa je sprejel slavniki svojega nekdanjega tajnika Lawrence Richeya.

NEMIRI NA ŠPANSKEM

Visok uradnik v izgrelih v Malagi ustreljen. — Ministr. predsed. prevzel notranje ministristvo.

MADRID, Španija, 12. junija. V Malagi je bil umorjen visok provincialni uradnik in ena oseba je bila ustreljena ter je število žrtev bojev med sindikalisti in komunisti v dveh dneh naraslo na štiri.

Obenem je bilo naznanjeno, da se je vladi posrečilo v sedmih provincah odkriti organizirano zaroto desnih radikalcev. Svarilno stanje, ki se le malo razlikuje od obsednega stanja, je bilo podaljšano za en mesec.

Antonio Roman Reina, 62 let stari predsednik deželnega zbora province Malaga, je bil ustreljen, ko je bil čez most na potu v parlament. Njegov spremljevalec, komunistični poslanec Rodrigo Lara Valejo je ostal nepoškodovan. Krogla pa je zadela 11 let staro Francisco Cruz, ki je bila na mestu ubita.

Navzlic temu, da je policija v Malagi dan in noč na straži, pride vedno do streljanja.

Splošno stavko v Malagi so socialisti in komunisti preklicali, toda prebivalstvo se še ne upa iti za vsakdanjimi opravili, ker se boji maščevanja sindikalistov, ki hočejo stavko nadaljevati.

110,000 stavkujočih kmetov v Malagi je sklenilo prenehati s stavko. V stavki so zahtevali višje plače in višje cene za poljedeljske pridelke.

Vlada je po parlamentarnem tajniku Francisco Lopisu naznanila, da je bila odkrita dobro organizirana zarota desnih radikalcev v provincah: Malaga, Zaragoza, Navarra, Burgos, Sevilla, in Huesca.

Ministrski predsednik Santiago Casares Quiroga je prevzel vodstvo notranjega ministristva da more tem odločnejše nastopiti proti izgrednikom. Posebne varnostne odredbe je izdal za provinci Zaragoza in Navarra.

ZVEZA Z NEMČJO V POSTANKU

DUNAJ, Avstrija, 11. junija. — Po konferenci vodilnih avstrijskih veletrgovcev z nemškimi gospodarskim ministrom dr. Hjalmar Schachtom so nastale nove govornice o nemško-avstrijsko-italijanski zvezi.

Schacht, avstrijski veletrgovci in nemški poslanik Franz von Papan so bili celo noč na konferenci v nemškem poslaništvu. O čem so razpravljali na konferenci, ni bilo objavljeno.

SOVJETI SO OBJAVILI NOVO USTAVO

Prava demokracija z dvema zbornicama. — Tajne volitve, zajamčena privatna lastnina.

MOSKVA, Rusija, 12. junija. — Predsedstvo osrednjega izvrševalnega odbora je odobrilo novo sovjetsko demokratsko ustavo, ki je bila takoj nato objavljena.

Ustava bo 25. novembra predložena sovjetskemu kongresu v potrdilo. Ako bo potrjena, bo takoj stopila v veljavo.

Novi parlament sovjetske unije bo sledil sistemu dvojne zbornice. Volilna pravica bo splošna za vse državljane brez razlike. Volitve bodo tajne in parlament bo izvoljen za štiri leta. Zajamčena je svoboda govora in tiska.

Obe zbornici boste nosili ime "najvišji svet unije" z nekako 600 člani "in svet narodnosti" z okoli 300 člani. Najvišji svet bo volilo ljudstvo in bo prišel po en poslanec na 300,000 prebivalcev.

"Svet narodnosti" bo sestavljen iz zastopnikov "zveznih republik", "neodvisnih republik" in provinc. Te zastopnike pa bodo izvolili sovjetski posameznih pokrajin.

"Zvezne republike" bodo poslale po 10 zastopnikov in "neodvisne republike" po dva zastopnika v svet narodnosti.

THOMAS JE ODPSTOPIL KOT MINISTER

Obdolžen je bil, da je izdal tajnosti proračuna. Solznih oči zatrjeval svojo nedolžnost.

LONDON, Anglija, 12. junija. — Bivši angleški kolonijalni minister James Henry Thomas, ki je bil spoznan krivim, da je izdal tajnost proračuna, je v poslanski zbornici imel poslovilni govor, v katerem je izjavil, da bo javno življenje za vedno zapustil.

Trešo se in s solzami v očeh je Thomas zatrjeval, da je nedolžen in da ni izdal nobenih državnih tajnosti. Nato je naznanil, da odstopi kot poslanec in da ne namerava več kandidirati za poslanca.

"To je najtemnejša ura mojega življenja," je rekel Thomas, ki se je, po starih običajih pred predsednikom poslanske zbornice globoko priklonil in odšel.

Sir Alfred Butt, ki je bil

OBLASTI ZVRAČAJO KRIVDO NA TUJEZEMSKÉ AGITATORJE

PARIZ, Francija, 12. junija. — Pariška policija je na delu, da prepereči vsako zbiranje na ulicah. Oblasti domnevaajo, da je tuji vpliv kriv vseh velikih stavk in nemirov.

ANGLIJA ŽE POPUŠČA PROTI ITALIJANOM

Načrt za preklic sankcij predložen francoski vladi. — Italija bo morala prevzeti obveznosti glede Abesinije.

PARIZ, Francija, 12. junija. — Angleški načrt za preklic sankcij proti Italiji je bil predložen francoski vladi.

Ta načrt določa odpravo sankcij z utemeljevanjem, da sankcije niso mogle preprečiti italijanske osvojitve Abesinije in da jih sedaj ni mogoče več uporabljati kot za kazen Italije.

Po angleškem načrtu pa naj bi Liga narodov novo vlado v Abesiniji priznala samo tedaj, ako je Italija pripravljena prevzeti gotove obveznosti glede ustave osvojenega ozemlja.

Angleški načrt pa tudi določa premembo pravil Lige narodov.

Posebno bo premenjen 16. člen Liginih pravil, ki je do sedaj nalagal dolžnost vsem članicam, da so vdeležene pri sankcijah.

Mesto te določbe hoče Anglija razdeliti članice Lige narodov v krajevne skupine. Sankcije bodo potem držale samo one skupine, v katerih je bil izveden napad.

Angleški načrt pa hoče razpravo o abesinskem vprašanju in o sankcijah odložiti do jeseni. Ako Francija potrdi ta načrt, tedaj bo 30. junija na zborovanju Lige narodov stavljen kot predlog Liginega sveta.

spoznan krivim, je od Thomasa prejel obvestila o proračunu in jih izrazil v svojo korist, je tudi odstopil kot poslanec. Tudi Butt je zatrjeval svojo nedolžnost in je ostro napadal vlado, ki ni dovolila, da bi se preiskava vršila pred postavnim sodiščem, da bi imel priložnost se zagovarjati.

Ko sta Thomas in Butt odšla, je ministrski predsednik Baldwin vstal in vidno ginjen izjavil, da ni bil nobeden odstopivših poslancev obdolžen kakega zločina dejanja in da je treba slučaj smatrati za končan.

Notranji minister Roger Salengro je izjavil, da ima policija položaj v svoji oblasti in da ne dovoli več, da bi stavkarji korakali, kot prejšnji dan, po ulicah z rdečimi zastavami.

Policija aretiraja vsakogar, ki ne hodi dalje po ulici.

Salengro pravi, da se stavkarji vračajo na delo in da so stavkarji v zadnjih 24 urah zapustili 678 tovarn, v katerih so se nastanili.

"Prav gotovo je tuji vpliv začel v delavske spore," zatrjuje vlada, ko je nek grški delavec naščuval delavce v neki tovarni za avtomobile, da so šli na stavko.

Na vseh strateških točkah na ulicah so postavljene močne policijske straže.

Štiri glavne reforme, katero je predlagal socialistični ministriški predsednik Blum, je poslanska zbornica sprejela in so bile poslane v senat.

Uslužbeni v kavarnah, hotelih in restavracijah so se pogodili s svojimi gospodarji, toda navzlic sporazumu je okoli 100 delavcev naskočilo kavarno Du Dond-Point na Champs Elysee ter so skušali razbiti vrata, toda gospodar jih je pregnal z revolverjem.

Drugi delavci pa so korakali po ulicah z rdečimi zastavami. Po nekaterih mestih so delavci zasedli mestne hiše.

V Marseillesu so bili veliki izgredi; kavarne in trgovine so zaprte; listi so prenehali izhajati.

Poulične železnice so vstavile promet v Rouenu, Amiensu in Nancyju. Električna napeljava je bila zaprta v Ostendu in Dunkerque.

Navzlic temu, da se je v Lille vrnilo na delo 100,000 premoogarjev, jih je še vedno ravno toliko na stavki.

BADOGLIO BO ČASTNI FASIST

RIM, Italija, 11. junija. — Maršal Pietro Badoglio, ki je podjarmil Abesinijo, bo imenovan za častnega člana fašistične stranke.

Poslujoči tajnik fašistične stranke Adelchi Serena bo ob navzočnosti najvišjih fašističnih uradnikov podelil maršalu Badogliju člansko listino fašistične stranke.

Badoglio je bil vedno nasproten fašizmu in je velik prijatelj kralja Viktorja Emanuela. Pred štirinajstimi leti, ko so fašisti vkorakali v Rim, je rekel Badoglio:

"Dajte mi bataljon besarlerov in pregan bom črnosrajčnike. Ob prvem strelu se bo zrušil ves fašizem."

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	\$6.00	Za New York za celo leto	\$7.00
Za pol leta	\$3.00	Za pol leta	\$3.50
Za četrt leta	\$1.50	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Dopolni bres podpis in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

KONGRES

Kakor že večkrat zavnja leta, se tudi letos ni izpolnilo upanje kongresnikov, da bi se podali zgodaj na poletne počitnice.

Speaker Byrns je nanadoma umrl, dosti važnih zakonodajnih poslov čaka rešitev, republikanci so se podali v Cleveland na konvencijo svoje stranke. Vse to je močno vplivalo na program kongresa.

Sicer je deželi končno vseeno, če kongres zboruje par dni več manj, dočim je letošnja odgoditev počitnic prav posebnega pomena.

Najprej je treba rešiti davčno predlogo oziroma jo spraviti v tako obliko, da bo povšeči Beli hiši, predsedniku in demokratom, ki so z njim.

Poleg davčne je še dosti drugih predlog, ki so jih hoteli nekateri odgoditi do prihodnjega kongresnega zasedanja, pa imajo toliko zagovornikov, da bodo prišle še to poletje na vrsto.

Med temi so najvažnejše: Wagnerjev načrt za cenen delavska stanovanja; Walsh-Healy predlog glede vladnih kontraktov; predloga glede kontrole nad premoženjem, ki naj bi nadomestila Guffeyevu postavu, ter načrt za kontrolo nad sladkorjem.

Mnogim gospodarskim krogom ni povšeči, ker kongres tako dolgo zboruje, ker se boje, da bodo uveljavljene predloge, ki bodo podjetnikom znatno otežkočile že itak težko stališče.

Vprašanje, če je ta bojazen upravičena ali ne, kajti v Beli hiši resno žele, da bi se gospodarstvo nekoliko oddahnilo.

350,000 ŠTRAJKARJEV V FRANCJI

Še predno je mogla Blumova vlada v Franciji dokazati, kaj je zmožna storiti za široke plasti francoskega naroda, je zastavkalo 350,000 francoskih delavcev.

Zasedli so tovarne kot so storili italijanski delavci pred Mussolinijevim pučem.

Nobenega dvoma ni, da imajo francoski delavci vso pravico boriti se za boljše delavske razmere in da stavijo zahteve vladi, ki so jo stvorile ter jo podpirajo delavske stranke.

Poleg tega je treba poudariti, kar priznava celo kapitalistično časopisje, da se štrajkarji uzorno vedejo, da ne vpriparjajo sabotaže in so njihove demonstracije povsem mirne.

Navzlic temu je pa ta delavska taktika obžalovanja vredna, ker nudi nasprotnikom ljudske vlade cenen agitacijski material.

Zadnja poročila pravijo, da je vsled stavke začelo primanjkovati pariškemu prebivalstvu živeža. To nikakor ni prav.

Najbrže se bo Blumu posrečilo prepričati delavce, da morajo dati vladi priliko, da razvije svoje zmožnosti, ne je pa takoj pritisniti k steni.

S HAREMOM SE JE BAHAL.

Ker se je bahal ženi, da ima Fairbanks res več mladih znank, v nobenem primeru pa niso mogli dokazati ljubavnega razmerja z njimi. Ker je pa žena trdila, da zapravlja denar z drugimi in da mu za dom ne ostane nič, ga je sodnik obsodil zato, ker ne skrbi za ženo.

"GLAS NARODA" pošiljamo v stero domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Iz Slovenije. Iz Jugoslavije.

DIVJANJE STRELE

Neurje in nevihta je te dni besnela preko Dravskega polja. Nebo je bilo gosto pokrito z oblaki. Silovito je udarjala strela in so svigali bliski, zlasti preko Orehove vasi. Strela je najprej udarila v hišo posestnika Jožefa Vandurja. Sinila je ob gospodarskem poslopiju in uničila vse instalacije. Udarila je v hlev in šinila v zemljo. Po srečnem naključju je ostal pri življenju posestnik Jožef Vandur, ki je ob času besnečega neurja bil v lopi in je strela ves čas svigala okoli njega. Strela je obnem udarila v hišo Vandurjevega sosedu posestnika Franca Žigerta in je uničila bližnji transformator. Tudi pri posestniku Antonu Lobniku v Orehovi vasi pri Slivnici je strela šinila v hlev, kjer je oplazila hlapca, ki ga je vrglo med krave v hlevu. K sreči pa je ostal nepoškodovan.

KITAJSKA ČREVA PRED SODIŠČEM

Na Kitajskem — pravijo — so vsi ljudje Kitajci in sam cesar je bil Kitajec. In tam na Kitajskem cvete posebna industrija, ki pošilja do Jugoslavije specialna prašičja čreva, potrebna za dobre kranjske klobase. O kitajska čreva so svetovno znana specialiteta. V Ljubljani prodaja to kitajsko posebnost topilnica loja Josipa Bergmana na Poljanah. Zaradi kitajskih črev je pa nastal hud razdor med mesarskimi pomočniki in mesarji. V začetku februarja je bil dvakrat izvršen vлом v Bergmanovo skladišče. Vlomilec je odnesel 650 zavitek črev v vrednosti 16,250 Din. O tatu ni bilo sluha ne duha. Našli so po vlomih prvič samo moški šal, drugi mesarski nož. Detektiv je izvohal, da je nož last mesarskega pomočnika Janeza. Njega so osumili in zaprli. Pred mali mesenatom se je moral braniti proti obtožbi zločina tatvine. Odločno in možato se je branil. Med poslušalci je imel prijatelje — navijače, ki so kar osebno posegli v razpravo. Ker pa to ni bila nogometna tekma, je predsednik enega iz dvorane zapodil. Janez je bil zaradi pomanjkanja dokazov oproščen.

V letošnjem Koledarju je par lepih kratkih povesti, ki bodo zanimali ljubitelje leposlovja.

ROPARSKI NAPAD NA TRGOVCA

V Vranilovcu pri Sopotu je šest neznanih razbojnikov, oboroženih z noži in puškami, napadlo trgovca Živomira Pannoviča, ko se je vračal domov. Zahtevali so od njega 50,000 Din, ki jih je dobil od neke prodane zemlje. Ker jim je zadrževal, da nima denarja so ga poveli v njegovo žitnico in ga tam mučili, nato pa se v hišo, kjer so se lotili tudi njegove žene Slavke. Oba so vbadali z noži in ju drugače mučili. Naposled pa je Slavka dejala, da ima 20,000 Din zakopanih v vinogradu svojega očeta. Razbojniki so poveli ženo na označeno mesto, da jim pokaže zaklad. Tam pa je žena začela glasno vpiti na pomoč, da bi priklicala očeta. Ker se je zedamilo, so se razbojniki ustrašili in zbežali. Pannoviča in njegovo ženo so nevarno ranjena prepeljali v bolnišnico. Orožništvo je uvedlo energično preiskavo.

STAR PANJ SE JE VNEL

V Vitomircih pri Peči se je 76-letni Milan Markovič poročil z 20-letno lepoticco Vido Krivokapičevco. K poroki se je zbralo v nevestini hiši mnogo svatov, še več radovednežev, ki jim je pač le enkrat v življenju dano, da vidijo tako mičen zakonski par.

SAMOMOR PREDSTOJNIKA

V samostanu Bukovem, nedaleč od Negotina si je končal življenje starejši arhimandrit srbske pravoslavne cerkve in najbogatejšega samostana v Jugoslaviji, oče Ruvim Okanovič. V Bukovu je prebil celih 25 let kot predstojnik samostana. Vzrok njegovega obupa še ni znan. Ustrelil se je v glavo. V njegovem žepu so našli 19,000 Din gotovine.

DVE URI PRED POROKO SAMOMOR Z ELEKTRIKO

V Kumboru v Boki Kotorski je bil zaposlen v električni centrali elektromehanik 30-letni Miroslav Havelka. V preteklem tednu se bil moral poročiti z lepoticco Rožo, toda pred poroko je obupal. Dve uri pred preden bi moral z nevesto stopiti pred oltar in ko je bilo za svatbo že vse pripravljeno, se je nesrečni ženin podal v centralo in se ubil z električnim tokom 6000 voltov.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 0.25	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 44.00	Lir 500
\$11.75	Din. 500	\$ 87.50	Lir 1000
\$23.50	Din. 1000	\$174.00	Lir 2000
\$47.00	Din. 2000	\$348.00	Lir 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za isplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljume se boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIN

Ne isplačilo \$ 5. — morate poslati	\$ 7.75
\$10. — " "	\$10.00
\$15. — " "	\$15.00
\$20. — " "	\$20.00
\$30. — " "	\$30.00
\$40. — " "	\$40.00
\$50. — " "	\$50.00

Prejemnik dobil v starem kraju isplačilo v dolarjih.
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRIŠTOJIBNO \$1.—
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
SPREJEMA NAROČILA ZA
VODNIKOVO DRUŽBO
IN
MOHORJEVO DRUŽBO

ČLANARINA ZA VODNIKOVO DRUŽBO ZNAŠA — \$1. —
ZA MOHORJEVO DRUŽBO PA — \$1.25 —

Knjige za leto 1937 bodo poslone iz stare domovine naročnikom po pošti

Knjigarna "Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Ravno aprila je minilo petdeset let, ko je prišel v Leadville, Colo., Frank Zajec kot osemnajstleten fant. Ostal je tam do svoje smrti dne 28. maja. Dne 31. maja so ga pokopali pri pogrebu, kakršnega oni kraj ne bo videl več. Bil je vsekako izredna prikazen med naseljenici in našim narodom. Kak uspeh v teku teh let ni merodajen. Uspeh lahko pride, pa tudi lahko izgine. Govorilo se je, da je najbogatejši Slovenec v Ameriki. Brezdvomno ne bo Slovenca, skozi čigar roke bi bile šle tolike vsote. Kdo poroče, da se mu je pač posrečilo, ko je prodal rudokop za lep denar. Pa ni ležalo vse na cesti, tudi "sreča" ima svojo trnjevo pot. Ni pa pobral lepih denarjev in odšel. Kamor je prišel, kjer je delal in začel z nič, tam je ostal in delal dalje. Nastala je obsežna trgovina. Tako podjetje ni malenkost. Mora se riskirati tu in tam, tudi izgubam se ne more izogniti. Mnogo naših ljudi pa je našlo zaslugek in slovenske naselbine bi ne bilo vsaj ne v sedanjem obsegu, ako bi ne bilo Zajecovega podjetja. Svet vidi morda le zunanji uspeh, zunanji obseg, pa ne vidi dela, u-

Peter Zgaga
S POTA

V Girardu, O., me je prav prijazno sprejela gospodinja Mrs. Katy Anžiček, ki mi je je že vnaprej določil prijatelj Jaka Debeve. Njen mož je preddelavec v strajnega in neprestanega dela dan na dan, in ne vidi notranjih težkoč in skrbi, ki so združene s takim podjetjem. Treba je odločnosti, poguma, vztrajnosti, in vse to je imel rajni Zajec v izredni meri. Odločen je bil, pri vsi odločnosti pa je ostal mehkega in dobrega srea.

Ko se je clevelandski councilman Anton Velovce po noči vračal iz mesta proti domu, se je z avtomobilom zaletel v varnostno zono na E. 12th St. in St. Clair Ave. Prednji del avtomobila je precej poškodovan, councilmanu pa se ni nič zgodilo, razen da se je nekoliko potresel.

V Milwaukee, Wis., je umrl John Medved, star 54 let, doma iz Šokolja pri Cirkocah na Spodnjem Štajerskem, ki je bival 33 let v Ameriki ter zapuščal ženo, sina in hčer. — Dalje je umrla tam Mary Florjančič, ki je bila doma iz Št. Jerneja pri Poljčanah.

V Clevelandu je umrl John Kromar, katerega je vse poznalo. V Ameriki je bival nad 40 let. Doma je bil iz Dolenje vasi pri Ribnici. Soproga mu je umrla pred petimi leti. Zapuščal štiri sinove.

Roosevelt in Landon.

SAN JACINTO, Tex., 12. junija. — Ko je predsednik Roosevelt izvedel, da je bil Alfred Mossman Landon imenovan za republikanskega predsedniškega kandidata, se je nasmajal in rekel "hvala!"

Ko je kmalu po treh popoldne predsednik govoril in mu je njegov tajnik Stephen Earle sporočil, da je bil Landon imenovan za njegovega nasprotnika pri volitvah v novembru, je predsednik prikal, rekel "hvala" in nadaljeval svoj govor.

veliki usnjarni, v kateri so za poslone skoro vsi tamkajšnji rojaki.

Gospodar usnjarne je bela vrana med ameriškim kapitalisti. Plač ni krčil med depresij oin je dal delavcem, kar jim gre.

Že vsaj tako so mi povedali ljudje obeh slovenskih strank. Kajti kakor povsod, morajo imeti tudi v Girardu naši rojaki dve stranki.

Poslušal in slišal sem oba zvona, pa se nisem mogel odločiti ne za to, ne za ono zvočenje.

Resnica in pravica morata biti nekje vmes. Kje sta pravzaprav, bo pa bodočnost pokazala.

Naš ljudje so moški in silno rahljočutni. Skoda, da tako dele svoje sile. V slogi bi lahko ustvarjali čudeže, in vsem bi bilo lažje.

Čas bo zahteval ponuditi roko v spravo. In komur bo poudena, naj jo prijateljsko in bratsko sprejme.

Možem, kot so Nagode, Anžiček, Cekuta, Kušin, Zore, Turk, Bogataj, Masle in še nebroj drugih, bi v slogi uspeli najdržnejši načrti.

Krasen Slovenski Dom so si postavili. V tem narodnem svetišču je dovolj prostora za vsestransko delovanje.

Narodnih delavcev in delavk je dovolj. Med slednjimi naj omenim le gospo Zoretovo in sestri Turkovi, mladi in lepi kot nageljnov cvet.

Torej pozabite, rojaki, kar je bilo, pa bo bodočnost — vaša.

Prijatelj A. J. Terbovec je bil tako prijazen, da me je s svojo karo potegnil v Girard, ki je oddaljen približno sedemdeset milj od Clevelanda.

Voznja je zelo prijetna — koj izven mesta se začne vinograd.

Vozila sva se mimo Geneve, kjer je dosti slovenskih farmerjev. Pri Gramcu sem bil že nedeljo prej s prijateljem Pireem. Obiskal sem tudi njegova dva bližnja sosedu. Vseh skupaj jih je pa baje nad sto.

Z živinorejo se ne pečajo, ker jim daje trta že precej udobno življenje.

Lanski pridelek ni bil tak kot so pričakovali. Ga je pač Bog dal. Bodo pa letos boljše pridelali.

Med vožnjo sva s Terbovcem obujala stare spomine. S pismi in poročili sva se seznanila že leta 1912, osebno se pa poznavala od takrat, ko je začela Jugoslovanska Katoliška Jednota izdajati svoje lastno glasilo.

Tedaj je prišel v New York za urednika, in sva precej mesecev presedela in predelala le par korakov narazen. Še vedno je mladosten in prešeren, poln domislje in šegavosti.

Terbovec je eden izmed maloštevilnih Slovencev, ki je prepotoval pokrižem in počez skoro vse države Ameriške Unije. In kar je poglavitno: potoval je odprtih oči, tenkega posluha in ostrega spomina. Zato je tudi nedosegljiv v opisovanju svojih doživljajev.

Pozneje sem bil še nekajkrat v njegovi družbi. Ko sem se poslavljaj od Clevelanda, bi mu rad segel v roko, pa je bil njegov urad že zaprt. Rad bi mu napisal par vrstic, toda kot dolgoletni pisar že več let ne nosim svinčnika s seboj.

V gumbici sem imel rožo, ki mi jo je dela lepa clevelandska Slovenka v slovc.

Po kratkem preudarku sem se odločil in jo vtaknil za Terbovečeva vrata.

Čemu bo meni roža? Naj jo ima resnični ljubitelj roz.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vseid naše dolgotrajne skušnje vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbe, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi pranje za povratna dovoljenja, potni liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. KUNKEINBEIN:

ZASTRUPLJENE PUŠČICE

Josip Alefelder, velik in močan hrust, se je bil kot vojak že na Kitajskem bojeval zoper bokarske vstaše. Zdaj je bil pridružen policijskim stražnikom v južnoafriškem okraju Grootfontein, kamor sem tudi jaz spadal kot uradnik "brez orožja." V pisarni sva skupaj delala in tudi skupaj bivala v severnem stolpu stare utrdbe. "Ljubki Josip", kakor smo mu hudomušno rekali zaradi njegove močnejše postave, se je bil poročil. Svatha v teh krajih je kaj redka slovesnost, ker ni nobenih belih žensk.

A prav iz medenih tednov ga je vrgla službena dolžnost. V okraju severovzhodne policijske postaje Neitsas so bušmani spet kar na divje rili in pobijali. Policijska postaja je imela samo dva uradnika in je prosila začasne pomoči. Odzvali so se Alefelder in še dva policista-domačina. Pri vratih je stala novoporočena žena in je še dolgo potem, ko smo že odšli proti Neitsasu, mahalja za nami.

Ondotni poveljnik je bil z volhni izsledil, da se je divjaška roparska družba utaborila sredi najtemnejšega goščavja kraj neznanega studenca. Tako smo neopaženo in posamično dospeli na famo posestnika Buehheima. Ker bušmani podnevi ropajo, je najbolje da jih zajememo v kaki mesečni noči. Z domačini vred nas je bilo osmermo mož, a za kažipot smo imeli nekega bušmana, ki je že več let opravljal to službo. Popoldne smo se odpravili v nasproti smer; napravili smo velik ovinek, da bi čim bolj neopaženo dospeli v tisto krajino. V goščavju so nas naše živali za ježo le ovirale. Mimo tega bi nas z udarci kopit tudi izdale. Zato smo razjahali in v pričakovanju noči prepudarjali načrt za pohod na divjake.

Neitsaski stražmojster naj bi nas obvestil s strelom iz puške, kdaj naj zločinski tolpo naskočimo. Obkolili smo jo popolnoma. To neslišno plazenje skozi ponočno goščavje spriče neštetih nevarnosti, ki prežijo na človeka, je nekaj najbolj razburilivega, kar moreš doživeti v Afriki. Sleherni čut je poln napetosti — vsak živec ti drhti vsaka mišica trepeče. Človek občuti dih večnosti po teh pustinjah, ki so polne tajne luči in se ti dozdeva, da so brez koneca in kraja. Nobena sapica ne zapihlja. Čudovit mozaik blestečih se lis in marog in temnih

rog niše mesečina skozi drevesne krošnje po tleh. Še od blizu bi bilo v tej štrni mreastih zavesi luči in sence kaj težko videti kakoga prihuljenega leoparda ali kako drugo zver.

Ze večkrat nas je bušmanski vodnik opozoril na sveže stopinje človeških nog. Bolj in bolj jasno smo jih videli in razkrivale so se nam nove stranpotice. Kaj kmalu smo morali biti na smotru. Zdalj pa pozor! In? Vodnik je brez besede klecnil na koleno in dvignil kazalec. Obstali smo ko okameneli.

"Aniba" je zašepetal divjak bližnjemu belemu sosedu. Neznansko ostril sluh divjaka je navzlic škripanju osemnajstih nog po pesku zaslišal bevskanje nekega psa. Le z največjo pozornostjo in z dlanimi ob ušesih so mogli nekateri izmed nas spoznati daljnje, prav daljnje lajanje. Če je bil ta lajež namerjen nam ali zverem, ki se vsako noč plazijo okrog bušmanskih taborišč, nismo mogli vedeti. Ta peklenska bušmanska ščena! In kako so taka ščena zvesta svojim bušmanom, čeprav grdo ravnaajo z njimi. Divjaki jim le včasih dajo malo mesa, kadar ga imajo sami že res odveč. Sicer se pa morajo ti mršavi, od trnja in mrčesa ozuljeni garjevi psi sami življati, za posledice prejemaajo le brece in kamenje.

Ti, skoraj podivjani, stalni spremljevalci bušmanov bi nam lahko vse pokvarili. Spet smo stopali potihem dalje, še bolj počasi smo se plazili, še bolj previdno. In spet se je ustavil vodnik. Zavohal je dim taboriščnega ognja, ki gori tudi ponoči pred kočami. Čez nekaj časa smo zaslišali kašljanje, značilni ponočni znak sleherne divjaške naselbine: saj so divjaki zaradi golote in nezadostne prehrane skoraj vsi trajno prehlajeni. Steze so se začele stekati od vseh strani.

Kakih petdeset do sto metrov pred nami je bilo taborišče roparske tolpe. Bolj smo se plazili ko hodili in se razkropili na dve strani. Zdalj je moral vsak samostojno delovati. Mojega desnega soseda je že kar vzela tema. Na levi se je plazil Alefelder. Zdalj sem zaslišal nalahno, kovinsko prasketanje; pripravil si je puško nared in se brzkone opremil še z drugo puško. Preteklo je komaj pet minut in nam vsem je kar jemalo sapo. Tedaj je začelo neko šče-

ne bresno bevskat. V taborišču je vse zamrgolelo. Čudni emokajoči kljci divjakov so zmedeno svršali sem in tja. Tedaj je jedko siknil prvi strel skozi soparno noč. Signal! Naprej! Kar dalje, kolikor zmorejo pljuča. Zavil sem na levo, da se pridružim Alefelderju. Videl sem ga nekakšnih deset metrov pred seboj. Pa je planil kvišku, strel je počil, zablikalo se je iz puškine cevi, nato bobneč padce na la. In že je kriknil Alefelder: "Pozor! Streljajo z zastrupljenimi puščicami."

Tedaj se mse z grozo zazrl v svojega tovariša. Pol metra dolgi držaj puščice mu je mohl z desne strani prsi. Zato je bil zaklikal in nas opozoril. Puščica je bila izstreljena s tako silo, da je prodrla debelo sukno uniforme, patroljsko knjižico in se mimo rebra za osem centimetrov zadrla do pod pazduhe. S to puščico v prsih je bil Alefelder še ustrelil svojega nasprotnika.

Poznam strupe za puščice. Če se ne zredi čudež, sem si dejal, ima Alefelder že smrt v sebi. Kot strokovnjak v poznavanju bušmanskih običajev sem poznal, da je bila puščica last bušmanov iz rodu Heighumov. Hvala Bogu, sem si mislil, zakaj to pleme si zastrupla orožje z rjavim, našemu sladu podobnim strupom drevesa tambuti-ja. Na debelo namažejo z njim konico puščice a sicer je vrhnji del železne puščice in oba kavljaja na straneh brez strupa. Ta strup, zlasti če ni prav svež, ne povzroča zmeraj smrti.

Sledile so minute, ko je bil vrli policijski uradnik res junaški mučenik. Luna je že zahajala; luč ni bila zadostna, da bo bili mogli tovariša operirati, dasi je bil bliže smrti ko življenju. Mimo tega je pretila nevarnost, da nas bodo divjaki že obstreljevali, čeprav so bili naši možje na straži.

Z najhujšo silo je nekdo izmed nas skušal izlreči puščico iz prsi. A dosegel je le to, da se je leseni držaj odločil od železnega koneca, ki je z dolžino dvanajstih centimetrov tical v prsih in je mohl zdaj le za centimeter iz mesa. Vsaka sekunda je bila dragocena, zakaj sleherni udarec žile je pogljal v telo več strupa, ki se je izlival v kri. Dobro smo mogli otipati konico puščice pod paz-

(Nadaljevanje na 4. strani)

TRI BI RADE BILE KNEGINJE

Med newyorško gospodo se zadnje dni mnogo govori o 'Engaličevi aferi', ki je najboljši dokaz, kako velik ugled uživajo plemiški naslovi v najmoedernejši republiki. Knez Engaličev, brataneec ruskega carja Nikolaja II. je živel 40 let v New Yorku in vobene imenitne prireditve ni bilo, da se ne bi udeležila ta 70 letni, toda še vedno elegantni stavec s svojim večnim monoklom na širokem črnem traku.

Ena najbogatejših žen Kalifornije, 30-letna Suzana Bransdorf Elmery Holmesova si je vtepla v glavo, da mora postati kneginja. Ženitveni posredovalci, ki jih tudi v Ameriki ne manjka, so predstavili knezu kalifornsko kraljice srebra in le ta je bila takoj pripravljena vzeti ga, čim ga je zagledala. Nikolaj Engaličev se je namestu žene zadovoljil s čekom, o katerem so zlobni jeziki celo trdili, da mu ni prinesel posebno težkih tisočakov. Vnovčil ga je in se vrnil v New York. Pred poroko je pa povedal newyorškemu novinarjem, da je bil zakonski mož Melanie de Lyteuil, ki mu je leta 1922 med obedom dejala: "Nikče, skočiti moram k šivilji." In res je skočila, toda tako temeljito, da jo je knez s pomočjo policije več let zaman iskal po vsem svetu.

Deset let pozneje je bila njegova zakonska zveza ločena, kajti kneginja Melania je bila uradno proglašena za pogrešano. Zdalj po knezovi smrti je pa kneginja Melania Engaličeva naenkrat pisala s francoske Rivijere ameriškim oblastem, da zahteva zapuščino po svojem umrlem možu. Ta zapuščina bi niti ne krila stroškov za koleke, toda tu gre za pravico do knezjega naslova, za kate-rega se potegujeta zdaj Holmesova in Melania de Lyteuil. V ta spor je pa nepričakovano posegla še tretja dama, živčeva že dolga leta ločena od sveta v Chicagu in sicer Evelynna Patridge Claytonova. Ta je izjavila:

"Pred 40 leti je prispel Nikec v Washington kot legacijski tajnik in imel je nad dva milijona dolgov. V meni je videl dolarsko princeso, ki bi mogla vrniti njegovemu grbu tako lahkomiselno zapravljeni sijaj. Nikec ni je bil všeč. Bila sem bogata, kar sem se zdaj in rada sem se omožila z njim."

In ta dama, stara že tako, da ji pač ne moremo prisojati čistihlepnosti, niti skomin poknežjem naslova, je pripomnila: "Namestu da bi se vse tri prepirale, bi bilo pametneje, da se združimo, kajti če je imel pokojni Nikec za seboj burno življenje, naj vsaj smrt prinese mir njegovemu imenu." Miss Evelynna Claytonova je nedvomno med vsemi tremi najpametnejša.

Pota Ljubezni Roman

62

V naslednjem hipu se mu je zazdela ta misel zopet blazna. Katero izmed teh dveh žensk naj žrtvuje — prevari? Svojo nad vse ljubljeno Vero, ki je ne more ostaviti ali princeso, ki se je pravkar ponižala, da mu je dovolila pogledati v svoje srce in ki ji je bila usoda odvisna od njega? Njegova čast mu je velela, zasnuti ji.

Burno mu je bilo srce in roka mu je drhtela. Z naporom se je dvignil ter dejal tiho, a odločno:

"Princesa, prosim torej vaše kneževske roke. Ako hočete z menoj deliti prestol mojih in svojih očetov, ako se zadovoljite z vsem ostalim ia se hočete ozirati name in na moja čustva, ako ste zadovoljni priznati vse moje odločbe, tedaj ni nič več na poti najini formalni poroki. Da je moje srce vezano za večno, ponavljam iznova. Odločite sedaj in bodite odgovorni za svojo odločbo."

Trudoma je zadrževala jezno besedo, molčala nekaj časa, potem je rekla: "Izatala sem se malo prej — da, odkrito in prostovoljno priznavam, da gojim topla čustva do vas. Že ko ste bili zaročenec moje sestre in sem bila skoraj še otrok, sem se navduševala za vas. Vi ste značaj, zanimate me — žena mladega, nezrelega princa bi ne mogla postati. Želim si starejšega moža in si laskam, da si pridobim njegovo srce. Strahopetnost mi je tuja, računati hočem z danimi razmerami, dokler se ne uverim, da ste ozdravljeni in ste se vrnili k rodbinski sreči. Egon, kaj polagate vi na tehtnico kot protitež za mojo žrtve? Kaj napravite — s Sepanovo?"

Vzravnal se je. "Nikakih žrtve nisem zahteval od vas, princesa, zato tudi od mene ne morete zahtevati nikakih. Svarim vas, stavljati si cilj, ki ga ne dosežete nikdar, nikdar! Zadovoljite s s tem, da izpolnjujete svoje dolžnosti napram deželi."

Ženska v njej je silila k ponovnemu vprašanju: "Kaj se zgodi s Sepanovo?"

"To se že uredi!" Njegov glas je bil hladen kakor led.

Prvikrat sedaj je bila v zadregi in je molčala. Ponudil jej je roko in rekel z lahno porogljivostjo: "Sedaj greva lahko kot zaročence sprejet deputacije in tuje kneze, ki so prispeli k pogrebu."

Pritisnila je robec na oči.

"Sedaj mi bo mnogo lažje."

Dotaknil se je z ustnicami njene roke, kakor je to velevala dolžnost, potem je odprl vrata in jo spustil naprej.

V njegovem srcu se je strlo nekaj: njegova sreča.

Dernhof je prejel zgodaj zjutraj brzojavko, ki je naročala, naj gre takoj v "Solitudo", kjer naj pričakuje pisma. Vsebinsa mora ostati decela tajna.

Ko je izvršil naročilo, se je javil pri grofici, ki še ni sprejemala. Ostal je v delavnici svoje-ga gospoda ter je lastnoročno prejel od ordonance pošto. Naznanjeno pismo je urno odprl in ga prečital:

"Prisiljen sem bil, zaročiti se. Pogreb je končan, proklamacija izvršena. Vrnem se danes, ure še ne morem določiti. Pošljite voz k vsem vlakom! Pazite, da grofica ne zve poročila o zaroki, ki se gotovo kakor plamen razširi po mestu. Ako jej vljub temu pride na uho, mi jam-

čite s svojo častjo in svojim življenjem za varnost grofici ne osebe. Razburjenost bi jo lahko dovedla do kakega nepremišljenega koraka. Bodite skrajno previdni! Zanašam se popolnoma na Vas. Izkažite se iznova vrednega mojega zapanja, ljubi moj Dernhof —"

Roka s pismom mu je omahnila. Moj Bog — sedaj je nesreča tu! — Toda kdo prihaja? — Skriti moram hitro pismo... Potisnil ga je v našitek rokava, kjer je bilo dobro spravljeno.

Vstopila je Vera.

"Kako vam je, gospa grofica!"

"Hvala, tako, tako."

"Sem k meni prihajate? Jako dobitljivi ste."

"Dobro de moji nemirnosti, ako vidim večsih kako drugo sobo."

Sedla je za knezovo pisalno mizo in se igrala z njegovim nožičem.

"Ali slutite vsaj malo, Dernhof, kdaj se vrne danes njega Svetlost? Morda so obveščeni v maršalskem uradu?"

"Njega Visokost, veliki vojvoda je ukazal poslati voz k vsem vlakom, ker njegov prihod še ni natančno znan."

Vzrojila je. "Ne imenujte tega sovražnega naslova pred mojnimi ušesi, če smem prositi!" — Da nimam še nikakih vesti o njem! — je rekla potem sama zase, glasno pa je pristavila: "Kaj ni zame nič pošte?"

"Samo oni dopis, ki sem ga poslal grofici malo prej."

"Ah, da, zahvalna adresa mesta za ustanovljeni brezplačni mesti na gimnaziji. Krik, ki ga dvignejo za vsako stvar, mi pokvari vse veselje dajati. Že večeraj je prišla deputacija šole, ki je v svoji potrto-ti seveda nisem sprejela. In danes ta slovesni dopis. — Kako malo mar mi je vse to, a kako srečna sem bila, ko sem napravila ustanovo!"

Dernhofovo srce se je bolešno skrčilo. Z nervozno kretnjo je izpustila nožič, pri tem pa je preobrnila svojo lastno fotografijo, ki je stala na pisalni mizi. Iztegnil je roko, da bi zopet postavil sliko, pri čemer se je našitek njegova rokava nekoliko nategnil, in pokazal se je ogel belega kuverta. Njeno ostro oko ga je takoj zapazilo.

"Kakšno pismo pa imate tu za našitkom?"

Dernhof ni mogel svojega strahu popolnoma prikriti.

"Pismo, da — od prijatelja."

"Tako!" Za hip je bilo vse tiho.

"Dernhof, uboga, izmučena ženska sem in vidim povsod ubogave. Prosim, pokažite mi pismo... Zakaj ste tako strašno zmedeni? Ko bi ne bili Feliks Dernhof, bi morala misliti, da imate kake ljubezenske pustolovščine."

Oprijel se je tega izhoda in se je hotel raje nevedno osmešiti, kakor pa da izla svojo tajnost.

"Resnično, gospa grofica, priznavam, pismo je od neke dame."

Za trenutek ga je začudeno pogledala, potem je rekla dvomeče: "Lažete, a ne znate dobro lagati."

Pobledele je.

"Dajte mi vendar pismo, pa bom takoj mirna; — samo kratek pogled na pisamo mi zadostja."

"Ne, žal mi je, pismo je moja last — o Bog!"

Stvar je bila že odločena, z urno kretnjo mu je sama vzela pismo.

DALJE PRIDE

OBNOVLJENO MESTO

* Pogled na trgovski del mesta Gainesville v državi Georgiji, ki ga je pred šestimi meseci tornado popolnoma porušil. Kot vam je s slike razvidno, se mesto naglo obnavlja.

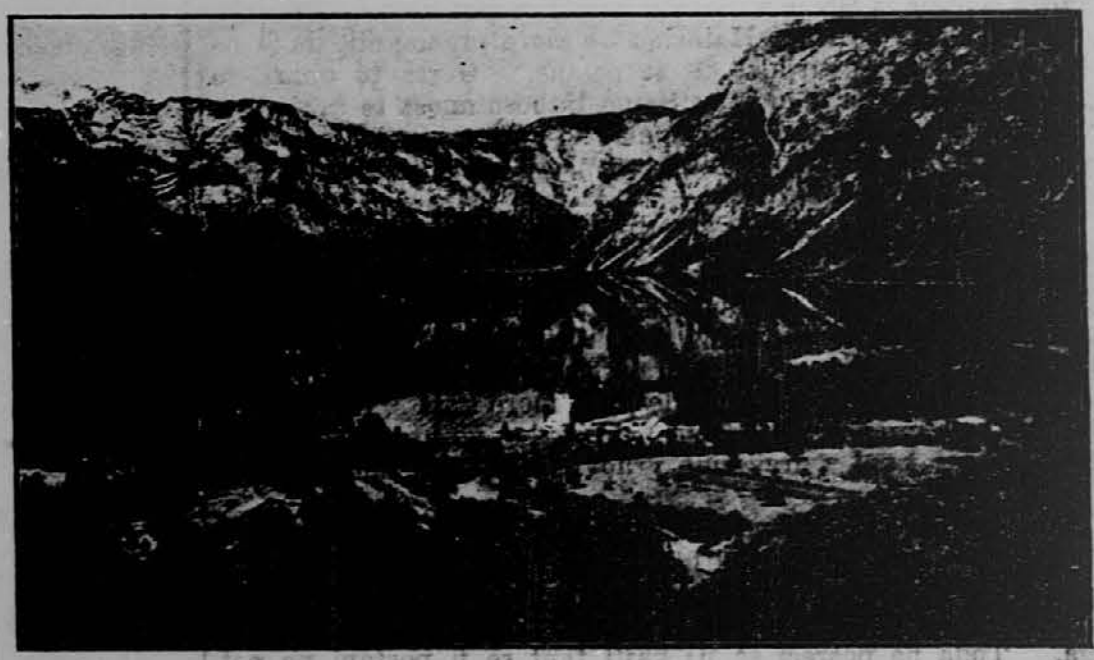
V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

ZBIRKA slik, ki jih vsebuje ta knjiga je enih najlepših, ki se jih morete predstavljati. Slike so iz vseh delov Slovenije. Fin bakrotisk prinese na dobrem papirju izrazite lepote naših najlepših krajev. Vemo, da ne bo vam žal za dolar, ki vas stane ta lepa zbirka 87 slik. Naročite to knjigo še danes. Vzbujalo bo v Vas mnogo veselja.

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA" : : : 216 WEST 18th STREET, NEW YORK

Bohinjsko jezero

Srčna stiska

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"Dvori ti — vaš oskrbnik?" Zelo začudeno zveni Katarinino vprašanje in ravno tako začudeno se vpre njen pogled v Gertin obraz. "Tega mu vendar ne morem prepovedati," pravi Gerta koketno. "Toda ti — baronica Winkler, kako mu moreš sploh dati priložnost, da ti dvori? Zdi se mi popolnoma nemogoče, da kaj takega dovoli vašemu oskrbniku!" "Ljubosumna!" si misli Gerta. "Le počakaj, moja lepa Katarina!" Tudi zlobni duhovi so pri njej pričeli igrati. "Kaj pa misliš, Kati! To samo pride — saj se vendar vidiva vsak dan pri kosilu in večerji. In če mi kdo ugaja in ugaja tako kot David Kraft, — tako se namreč piše — potem niti ne mislim na to, da sem baronesa Winkler. Povem ti, da je včasih zelo zanimiv; je prav dober družabnik; tudi papa ga ima jako rad. Pravi, da je Kraft zelo dober oskrbnik; vsak dan se veseli, da ga je dobil v svojo službo." Gerta sklene roke za svojo glavo in se udobno guga na stolu ter pri tem pri napol zatisjenih očeh opazuje Katarino, na čije obrazu je barva prilajala, pa zopet izginjala. "Papa tudi pravi, da vaš oskrbnik nekaj razume," pravi Kati, samo, da nekaj reče. Zelo ji je bilo težko, da se ne bi izdala; in ta trenutek se ji zdi, da Gerto sovraži. Gerta pa nadaljuje na svoj lahke-mišljen način in pravi: "Vidiš Kati, za mene je tudi ravno prav, da imam koga s katerim se morem veselo razgovarjati in šaliti." "Rada ti verjamem, toda, kako si pa misliš — mislim, da se more vaš oskrbnik v tebe pošteno zaljubiti." "Ti samo misliš — in ko bi v resnici že tudi bilo?" pravi z žarečimi očmi. "Prav nič ne bi bilo čudnega —" s široko odprtimi očmi pogleda Katarina Gerto, ki je bila tako lepa v svoji židani obleki. Krasni so bili njeni lesketajoči lasje s prečo po sredi. Brezskrbno vrže svoj veliki slannik na mizo in pravi: "Torej, to si hotela še povedati, Kati? Prekinila sem te." "Mislim, če se je Kraft v tebe zaljubil, za kar si mu ti dala pogum in povod — in če te zasnuje!" Gerta se glasno zasmeje. "Toda Kati, kako vzameš vse resno! Še celo majhno ljubimkovanje! Saj vendar se ni mogoče poročiti z vsemi, ki dvorijo! Ta misel je nespametna!" "Toda napraviti nesrečnega, to znaš, samo da se zabavaš," pravi Katarina trdo. "Toda Kati, kako strog je tvoj obraz! Ne brigaj se vendar toliko za lepega oskrbnika; je preveč zdrav, da bi zbolel." "Saj se tudi ne," odvrne Katarina hladno. "Čudim se samo tebi, da se ti sploh zdi vredno vašega oskrbnika tolikokrat omenjati. Pri tem je kaj več. Kajti drugače pri tebi taki ljudje sploh ne štejejo." "Včasih tako pride, Kati. Toda pomiri se, o sedaj mu nisem še dala nikakega upanja in sam sebi najbrže tudi ne. Želim samo, da me kdo zabava in to je vse!" "In kaj s tem uničiš, to je vseeno," pravi Katarina rezko. "Toda, če ga ljubiš, kot moram skoraj misliti," nadaljuje Gerta z istim mirnim glasom, kot je govorila prej, "ako ga ljubiš, potem mi povej, potem se ga bom izogibala, bom prenehala z njim igrati tenis, šla mu bom s poti, kolikor mi bo mogoče. Rada se ti umaknem." Najrajši bi Katarina poskočila in bi ji rekla: "Da da! Kajti ljubim ga in je moje vse!" Toda Gerta je govorila tako mirno in zaničljivo, da ji njen ponos ni dovolil, da bi priznala. Rajši bi umrla. "Kako prideš do tega?" vpraša in se trudi, da bi njen glas bil trden. "Meni za Krafta ni nič; čudila sem se samo tebi, kajti zdi se mi, da se zanj zelo zanimaš. Drugače o njem ne bi toliko govorila." "Neumnost, Kati. Pa če ti je tako malo zanj, zakaj pa se potem tako razgrevava? Saj vse to ni vredno govora — preveč časti za gospoda oskrbnika — prav močno mu mora zveneti v ušesih." Z napol zaprtimi očmi in prežetimi potezami na svojem obrazu opazuje Gerta Katarino. Opazila je, kako so ji zadele rjene besede, kajti sedela je bleda in tiho in njena veselost jo je zapustila. Le s težavo se vleče njun razgovor; Katarina se mora siliti, da je saj malo prijazna z Gerto, ki je bila brezsrčna in površna in tega tudi ni prav nič prikrivala. Za obe je postajal položaj že mučen in bili ste zelo veseli, ko pride baron Berger in Gerto z glasnim veseljem pozdravi. Pozneje, ko hoče Gerta oditi, se Katarina ne more premagati, da ji ne bi prijazno prigovarjala, da se ostane. Gerta to opazi, in ne lep občutek jo obide. "Samo ljubosumnost te muči," si misli, "zakaj pa mi nisi povedala, ko sem te vprašala? Lagala si! Naš lepi oskrbnik ti straši v glavi in srcu! Kaj takega naj bi ne opazila." Bilo je še precej zgodaj, da bi Gerta ostala za večerjo. Po kratkem premisleku se napoti skozi gozd in kmalu jo objame gozdna tišina. Poloti se je pa vendar nekaj nemir, ko se spomni Kraftovih besed. Gleda in prisluškuje okoli sebe, pa ničesar sumljivega ne vidi in ne sliši. Kmalu je mine strah in veselo gre dalje. Kdo pa ji more kaj? Kraft je bil zaradi nje preveč v skrbeh. Globoko vdihuje čisti zrak. Tajinstveno sumi v drevesnih vrhovih in sem in tam se oglasi kak ptič. Tako gre kakih deset minut, ko ji na ovinku pride nasproti mlad fant, ki je izgledal le malo zaupljiv. Ko jo zagleda, takoj obstane. Gerti vtriplje srce prav do grla. Toda svojega strahu ne pokaže, temveč hoče iti brezskrbno mimo nje. Toda ne posreči se ji; kajti fant se ji postavi na pot, a čepico globoko na enem ušesu, z rokami v hlačnih žepih, ter jo drzno pogleduje od nog do glave, da ji šine vsa kri v obraz. "Prosim, pustite me, da grem mimo," ga prosi.

(Dalje prihodnjič.)

TRAGIČNA ZAMENJAVA

Pred vojaškim sodiščem v Cherbourgu se je te dni zaključila tragedija neke zamenjave, ki je zahtevala človeško življenje. V Saint Cloudu je stanoval v neki vili z ženo in otrokom 30-letni mornariški častnik in profesor na letalski šoli v Versailles inž. Robert Lang. V pretekli zimi se je zgodila v St. Cloudu vznemirljiva serija vlovov. Številne vile so oplenili zločinci, ki so imeli navado, da so prej s telefonskimi mistifikacijami spravili stanovalce z doma. Ljudje so bili že vsi nervozni. Neznane osebe so večkrat telefonično klicale tudi Langovo telefonsko številko. Hotele so precej vsiljivo vedeti, kdaj je inženjer doma. Njegova žena je bila v stalnem strahu, kajti tudi ugrabitelji otrok so bili tedaj na poslu. Inž. Lang se je s porazumel s stanovalcem sosedne vile, 24-letnim mladim možem, s katerim ga je

vezalo iskreno prijateljstvo, da si bosta v primeru vloma v pomoč. Moža sta stalno nosila samokrese s seboj. 28. novembra pozno zvečer se je vrnil Lang z ženo in hčerko z avtomobilom domov. Preden sta žena in otrok vstopila, je iz previdnosti še sam pregledal vrt, ali ni kdo v njem skrit. Nenadno je njegova žena zavpila, da je pravkar zagledala temno postavo, ki se je skrila za neki grm, in je moža prosila naj se vrne. Pohitel je k avtu in je v tem trenutku še sam zagledal neko postavo, ki je prihajala s sklonjeno glavobližje. Potegnil je samokres in ustrelil, nato je stekel k postavi, ki se je bila zgrudila smrtno zadel. V svojo osuplost je spoznal svojega sosedo, ki mu je umirajoč povedal, da je bil zagledal Langa, ki je stopal skozi vrt. Smatral ga je za vlomilca in je pohitel na pomoč, kakor je bilo zmenjeno. Mladi mož je nekoliko ur pozneje umrl. Lang je bil nad tem tragičnim dogodkom tako skruten, da so ga morali imeti pod nadzorstvom, ker so se bali, da si bo kaj storil. Sedaj se je moral zagovarjati pred vojaškim sodiščem zavoljo umora. Po večurni razpravi so razglasili oprostilno sodbo.

ZASTRUPLJENE PUŠČICE

Nadaljevanje s 3. strani.

duho. Hoteli smo jo potisniti na ta kraj in tako vzeti ven, a vse je bilo zaman. Dragocene sekunde pa so se brzele druga za drugo. Ni kazalo drugega, ko da izrežemo železno ost iz prsi. Stražmojster je dal svoj nožič, ki ni bil prav nič oster. Seveda včasih si je tudi pipo čistil z njim. Da bi klino razkužili, smo jo držali nad plamenčkom vžigalice. Davjsetkrat in večkrat je moral klino zasadi in rezati, boljše žagati, da je bila razparana vsa rana in smo vzeli puščico ven. To operacijo smo napravili ob svitu vžigalice, ki sta jih dva moža menjaje se prižigala. Ranjenec ni niti zajčal niti se zdrnil. Desnico smo mu držali kvišku. Ker smo hudo krvavenje kolikor toliko ustavili, smo vsorano potresli s kristali kalijevega permanganata, ki ga nosimo v divjini s seboj zoper kačje ugrize. Obveze, seveda, je imel tako sleherni izmed nas s seboj, in tako smo, kolikor smo le mogli, pomagali Alefeldjerju ki je odšel brez vsakršne naše pomoči peš do kraja kjer smo bili dali konje na varno. Ondi je zahajal svojega konja in je z nami vred odjezdil na farmo. Prav tedaj je prišla k obmejni reki Okavanga v bližini Notsusa, varnostna četa 300 mož. Tej četi je bil pridržen zdravnik Grainger, ki je na farmi naglo pregledal Alefeldjerjevo rano in jo obvezal. Dejal je da je Alefeldjer rešen in da je bilo pri naši operaciji dasi je uspela, pač več sreče ko pameti. Medtem sem se jaz vrnil v svojo bivališče Grootfontein. Še zdaj vidim v duhu sanitetni voz, ki je po vegasti poti pripotal pred trdnjavo. Na kozlu je sedela bleda Alefeldjerjeva žena; v vrhnjem delu voza je ležal na nosilnici ves razgrizen uradnik Krause, ki ga je bil ponoči, z odejami vred, pograbil lev, izmed desetorice tovarišev vojakov, in ga vlekel s seboj. V spodnjem delu voza pa je ležal Alefeldjer. Ponoči sva z njegovo ženo čula ob bolnikovi postelji. Bolečine so se mu tako povečale, da je šele drugi dan opoldne, ko je dobil morfij, mogel zaspati. Oči so mu bile čudno steklene. Še naju je spoznal in razumel, a govoriti je mogel samo šepetaje. Od bolečine je ječal in stokal in se tako premetaval po ležišču, da ga je bilo treba držati. Videla sva, ko se bliža konec. Ko je prišel čez pol ure zdravnik, je bil Alefeldjer že mrtev. Zaradi hude vročine v teh krajih so vsi pogrebi že koj drugi dan po smrti. V svoji sobi ki je bila nad mrličem, sem ponoči začutil neznošen smrad. Zjutraj sem odšel nizzdol, vprav tedaj, ko je tudi mlada žena hotela še enkrat pogledati svojega moža. Posrečilo se mi je, da sem to po mnogih besedah orepčil. Naj si obdrži svojega Jožefa v vsej njegovi moškosti v spominu, sem si dejal, zakaj, ko sem stopil v mrliško sobo je še mene prevzela groza. Telo se je bilo neznansko napihnilo in je bilo modročrno. Ne prej ne slej nisem nikoli videl človeka, ki bi ga bila smrt v tako kratkem času tako strahovito izmalčila. To je bil peklenški učinek zastrupljene puščice bušmanov. Ko smo potem odnesli krsto skozi vrata, so v vlahnem vetru šelestele nad nami zvele kite cvetja z nedavne Alefeldjerjeve svatbe.

adja, ki je obsegala 11,000 ton, zašla med mine, katere so potopile nemške podmornice. Od posadke se je rešilo le nekoliko mož. Kitchener in njegov štab pa so utonili. Lord Kitchener je bil eden najhujših sovražnikov Nemčije.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, so vrste v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

- 13. junija: Bremen v Bremen Conte di Savoia v Genoa
17. junija: Berengaria v Cherbourg Manhattan v Havre Normandie v Havre
20. junija: Europa v Bremen Vulcania v Trst Champlain v Zavrre
24. junija: Queen Mary v Cherbourg
27. junija: Lafayette v Havre Rex v Genoa Aquitania v Cherbourg
30. junija: Bremen v Bremen

- 1. julija: Washington v Havre Normandie v Havre
2. julija: Berengaria v Cherbourg
3. julija: Ile de France v Havre Conte di Savoia v Genoa
7. julija: Europa v Bremen
8. julija: Queen Mary v Cherbourg
11. julija: Saturnia v Trst Champlain v Havre
15. julija: Manhattan v Havre Normandie v Havre
16. julija: Aquitania v Cherbourg Bremen v Bremen
18. julija: Rex v Genoa
23. julija: Europa v Bremen Ile de France v Havre Berengaria v Cherbourg
25. julija: Vulcania v Trst
29. julija: Queen Mary v Cherbourg Washington v Havre

- 1. avgusta: Champlain v Havre Bremen v Bremen
5. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
8. avgusta: Europa v Bremen Rex v Genoa
12. avgusta: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
13. avgusta: Ile de France v Havre
15. avgusta: Paris v Havre
19. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
20. avgusta: Vulcania v Trst
21. avgusta: Bremen v Bremen
2. Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa
3. avgusta: Queen Mary v Cherbourg Washington v Havre
8. avgusta: Ile de France v Havre Europa v Bremen

PIRite nam za cene voznih li-SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 W. 18th St., New York stov, rezervacije kabin in pojasnila za potovanja.

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

Table listing various books and their prices, including 'ANDERSONOVE PRIPOVEDKE', 'KRALJEVIČ IN BERAČ', 'MARKO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON', 'PRAŠKI JUDEK', 'PATRIA (povest iz irske zgodovine)', 'POSLEDNJI MOHIKANEK', 'RDEČA IN BELA VRTNICA', 'REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM', 'ROBINZON KOŠUTNIK', 'STRIC TOMOVA KOČA', 'SKOZI ŠIENO INDIJO', 'SUESKI INVALID', 'SISTO IN SIESTO', 'SVETA NOTBURGA', 'STEZOSLEDEC', 'SVETA NOČ', 'TRI INDIJANSKE POVESTI', 'TURKI PRED DUNAJEM', 'TISOČ IN ENA NOČ', 'TISOČ IN ENA NOČ, mala izdaja', 'VOJSKA NA BALKANU', 'VOLK SPOKORNIK', 'ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKO MLADINO', 'ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA', 'ZLATOKOPI', 'ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDEK', 'ZBRANI SPISI ZA MLADINO', 'VINSKI BRAT', '8 POVESTI', '13 POVESTI'.

ŠOLARKA SE HOČE OMOŽITI

Redki so primeri, da bi se hotela šolarka omožiti. Tako izjema je Valentina Delay, ki je pisala te dni iz Rocheforta prezidentu francoske republike, naj ji dovoli omožiti se. Stara je šele 12 let. Francoski zakon pa zahteva za možitev najmanj 16 let. Seznanila se je s 23-letnim kmečkim fantom Lopezom Diogratiesom in se do ušes zaljubila vanj. Ker se je tudi fant zaljubil v njo, sta se zaročila in sklenila stopiti čim prej pred oltar. Mati ne ugovarja, pač pa pravi, da se njeni hčerki še nikamor ne mudi. Po njenem mnenju se pa dekleta može, ko sploh se nimajo prave pameti. Če bi jo imele, bi se pač ne možile. Vse je zdaj odvisno od prezidenta, če bo dovolil poroko. Če bo poroka dovoljena, bo hodila Valentina še dve leti v šolo kot mlada gospa.

BOMBE V OKLOPNICI

V Bordigheri v Italiji se mudi ta čas Nemeec Ernest Carl, eden izmed najodličnejših nemških volunov iz svetovne vojne. Carl ve povedati podrobnosti o smrti britskega maršala Kitchenerja, ki je izginil na tako skrivnostnem način med svetovno vojno. Carl je bil svojčas zvedel, da zbira Kitchener s strastjo staro opravilo in bakroreze. Pod krinko trgovca s starinami se je znal Nemeec približati britskemu vojskovodji. Ponudil mu je v nakup dragoceno staro pohištvo, ki ga ima baje v Parizu. Kitchener je tedaj neprevidno vzkliknil: "Napravite hitro kajti v bližnjih dneh moram odpotovati v Rusijo." Carlu potem ni bilo težko dognati, kdaj bo maršal odpotoval. Zvedel je tudi, da bo odpotoval z oklopnico "Hampshire". Navzile najstrožji policijski kontroli mu je uspelo spraviti dva svoja moža, ki sta bila preoblečena v mornarja, na oklopnico, in ta dva vtihotapile v ladjo dve bombi, ki sta bili opremljeni z uro. Med vožnje je nastala eksplozija in pri Orkneyskih otokih se je ladja potopila z vsem moštvo.

S tem je bil konec slovitnega angleškega maršala in vojnega ministra pojasnjen. Katastrofa oklopnice "Hampshire", ki se je zgodila v resnici 6. junija 1916, zapadno od Orkneyskih otokov, je bila doslej zavita v največjo temo, menili so, da je

Naročite jih pri: KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street : : : New York, N. Y.